

Till Abr. Hirsch.

FEM SÅNGER
för en röst vid

Piano

af

Agathe Backer Gröndahl.

OP. 12.

Med förlagsrätt.

• STOCKHOLM, ABR. HIRSCH.

Pris 2 Kr.

Fiskaren sjunger i sin båt om qvällen på hafvet.

Agathe Backer Gröndahl, Op. 12.

Andante. M.M. ♩ = 84.

Sång.

mf

Som - na, du min våg, i ve - stan -
Kom, du ty - sta, kom, du un - der -

tranquillo

pp

dolce

And.

fjär - dar, Som - na sak - ta mot hol - mens strand! Slock - na, du min sol, i
ba - ra, Hö - ga natt öf - ver spe - gel - fjärd! Haf - vet som - nar. Tu - sen,

mol - nets verl - dar, Slock - na stil - la vid him - lens rand!
tu - sen kla - ra Stjer - nor blin - ka ur dju - pets verld.

p

poco animato

pp dolce

una corda

espressivo

Bryt, du star - - ka storm, din vil - da vin - ge af.
Hvar är hon, som brin - ner, hög, o - van - ske - lig,

espressivo

Flyg i duf - - vo - hamn allt kring det vi - da haf! Gun - ga
En - sam bland de tu - sen en - sam der för mig? Hvar är

ro - - ligt i vå - gens famn;
du, o min stjer - na, nu?

cresc.

cresc. *fz*

Långt, långt i fjer - ran är mitt
Långt, långt i fjer - ran en - - sam

Vers 1-3.

hjer - tas hamn. Långt i fjer - ran.
brin - ner du. Långt i fjer - ran.

dim. rit.

Vers 4.

hjer - tas ro. Långt i fjer - ran!

p *pp*

dim. rit.

3.

Jag, jag ser dig, klara stjernestrimma,
Det var dig, som jag sökte gladt.
Det var du, som i livets storm och dimma
Saligt log i mitt hjertas natt.
Göm ditt hulda öga ej i molnet mer;
O, jag ser på dig, som man på våren ser,
När en vinter i hjertat rår;
Långt, långt i fjerran är mitt hjertas vär.

4.

Hafvet soffer. Evigheten strålar
Stum, högtidlig på jordens sorg.
Och det tysta, mörka djupet målar
Nya riken i nattens borg.
Gunga mellan tvänne verldar, du min båt!
O, hvar skall du hamna på din långa stråt?
Hvar, o hvar är ditt lugna bo?
Långt, långt i fjerran är mitt hjertas ro.

Ensamhet.

Poco Andantino. M.M. ♩ = 100.

Sång. *mf* *semplice*

O, vor' jag det min - sta bland lin - go - nen små, Som
 vor' jag en vass vid den rin - ga - ste ö, För -
 vo - re den här - da - ste klip - pa min vän, Med

Piano. *mf*

väx - a i skog, Så ha - - de jag qvist till att
 gäng - lig och vek, Så ha - - de jag rot för mitt
 jern i sin barm, Så skul - le jag byg - ga mitt

sit - ta up - på, Då ha - de jag nog. Jag
 svig - tan - de rö I stor - mar - nas lek. Jag
 bo up - på den Och kys - sa den varm. Jag

ha - de en tuf - va, som vo - re mitt fä - - ste; Nu är jag en är - la, som
viss - te min hamn, om än ö - de är stran - den; Nu är jag en våg, som för -
ha - de dock en, som jag kal - lar min e - - gen; Nu är jag ett gräs - strå, som

And.

sö - - ker sitt nä - ste, Al - len, Al - len un - der him - me - lens
rin - - ner i san - den, Al - len, Al - len i den bru - san - de
tram - pas på vä - gen, Al - len, Al - len och för - gå - ten och

f sempre

blå, Al - len un - der him - me - lens blå. O,
sjö. Al - len i den bru - san - de sjö. Och
arm, Al - len och för - - gå - ten och arm.

1mo *2do*

Z. Topelius.

And.

Vaggvisa.

Tranquillo. M.M. ♩ = 116.

Sång. *mp*

Sof, du min lil - la, min älsk - ling är du, Göm di - na ö - gons små
 Än - nu, mitt barn, är din gyl - le - ne tid, Se - dan, ack, gryr den väl

Piano. *p*

Red.

per - lor än - nu! Allt är så tyst, som i graf - ven det är; Sof, och hvar
 al - drig så blid. När kring ditt lä - ger be - kym - ren sig stält, Slum - rar du

rit. **Vers 1 - 3.** **Vers 4.**

flu - ga bortfläk - tar jag här. varm.
 lil - la ej me - ra så sällt.

rit. *a tempo* *p* *p rit.*

3.

4.

Englar från himmelen, täcka som du,
 Sväfva kring vaggan och le mot dig nu.
 O, de besöka dig sedan också,
 Men för att aftorka tårar blott då.

Sof, du min lilla; och mörknar det än,
 Tröttnar ej mamma att vagga sin vän.
 Sent eller tidigt, i moderlig barm
 Vakar dock kärleken, trogen och varm.

Serenaden.

Allegretto tranquillo. M.M. ♩ = 80.

Sång.

mp

Hvad mil - - da to - - ner väck - a mig Ur hvi - lans kor - - ta

p sempre

blund? O mo - - der, hva - - dan kom - - ma de I

un poco agitato

den - - na se - - na stund? „Jag vars - - nar in - - tet.

Som - - na tyst, O, blif - - ve slum - - ren ljuf! Mitt

ar - - ma, sju - - ka barn, dig ges Ej se - - re - na - - der

uu." Från jor - den kom - ma ej de ljud, Som hel - sa mig så

trnquillo
a tempo
p

a tempo
p

gladt; — Nej det är eng - - la - - ska - - rans sång, — Min

rit. *più lento*

rit. *pp sempre* *più lento*

mo - - der, o mo - - der, god natt.

morendo *ritard.*

ritard. *morendo*

J. L. Runeberg,
efter Uhland.

Spinnvisa.

Sång. Allegretto leggiero. M.M. ♩ = 126. *mf*

Jag

Piano. *mf*

animato.

spin - - ner min tråd på den väx - - an - de rul - - len, Den
 spin - - ner min gläd - - je af än - - gar - nas tå - - gor, Af
 spin - - ner min kär - - lek i skif - - tan - de trä - - den, I

mp leggiero

väx - - an - de rul - - len, Och
 än - - gar - nas tå - - gor, Af
 skif - - tan - de trä - - den, Jag

hvit som en snö är den mol - ni - ga ul - len, Den
 sko - gar - nas dof - ter, af sjö - ar - nas vå - gor, Af
 kny - ter mitt hopp vid den e - vi - ga nå - den, Den

mol - ni - ga ul - len. Jag
 sjö - ar - nas vå - gor; Af
 e - vi - ga nå - den. För -

spin - ner min ny - a. Min skö - na - ste ry - a. All -
 sol i vår hyd - da. Af hel - sa till kryd - da, Af
 u - tan dess fä - ste Så bri - ster den bä - ste, Och

cresc.

hel - go - na - ti - - den är bröl - lop i by - a. Jag spin - ner min ny - - a, Min
 eng - lar - nas vakt, som vår trö - skel be - skyd - da. Af sol i vår hyd - - da, Af
 få - ge - len sö - - ker för - - gäf - ves sitt nä - ste. För - u - tan dess få - - ste Så

skö - na - ste ry - - a. All - hel - - go - na - ti - - den är bröl - lop i by - -
 hel - sa till kryd - da, Af eng - - lar - nas vakt, som vår trö - skel be - skyd - -
 bri - ster den bä - - ste, Och få - - ge - len sö - - ker för - - gäf - ves sitt nä - -

Vers 1. 2.

a. da. Jag Jag

Vers 3.

ste. Z. Topelius. m.g.

cresc.